

Доброта на всі часи

Діяльність Червоного Хреста неможливо уявити без традицій милосердя та добротності, що мають глибоке коріння. Доброта на всі часи залишається свідченням любові та чуйності, співчуття й сердечності, що цінуються впродовж віків. У цьому напрямку працює колектив районної організації Товариства Червоного Хреста, який понад 17 років очолює мудра та небайдужа до людських доль Любов АВРАМЧУК. Бути хорошим керівником (РО поміж кращих в Україні) та чарівною, милою жінкою водночас - не так уже й просто. Однак свій черговий ювілей зустріла в розквіті сил, не сповільнюючи кроків. Сьогодні ювілярка — гість «Сарненських новин». Мова про здобутки та проблеми, радощі та прикрощі, одно слово, про життя...

- Любове Володимирівно, ось уже понад сімнадцять років очолюєте районну організацію. З чого почалося?

- У Червоний Хрест потрапила випадково. Чоловік військовий, тож, як мовиться, за голкою - нитка. Служив у Чехії, перекинули в Сарни. Свого часу закінчила медучилище (у мене мама лікар), два курси медичного інституту - тут знання пригодилися. Тимчасово працювала медсестрою, а звільнилося місце голови РО - запропонували, мовляв, ризикни.

- Непогано, виходить, ризикуєте, коли організація одна з кращих не лише в області, а й в Україні...

- Скажу відверто: працювати, точніше керувати, нелегко. Останні події в державі йдуть не на користь діяльності Червоного Хреста. Якщо раніше активно займалися підготовкою санітарних дружин і постів, боролися проти шкідливих звичок, розвивали донорство, патронажну службу, нам скрізь сприяли та допомагали, то сьогодні ринкова економіка настільки змінила життя, запити й потреби, що бажаючих розуміти нас, працювати з оптимізмом немає. Наша організація громадська, добровільна, живемо за рахунок благодійних внесків. Думаєте, легко їх зібрати, подеколи, пробачте, вибити? Нам же, до всього, план доводять. От і крутимосся. Ходимо з простягнутою рукою.

- Що сьогодні домінує в роботі очолюваної Вами організації?

- Найперше — соціальний захист, допомога самотнім, бездомним, інвалідам, немічним людям похилого віку, дітям-сиротам. Працюємо в і тісній співпраці з місцевою владою, територіальним координаційним центром соціального обслуговування малозабезпечених верств населення, районною ветеранською радою, лікувальними закладами району. Допомагаємо, чим можемо: одягом, продуктами грішми... Опираємося на первинні організації Товариства, зокрема дільничної лікарні Тутович, ВПУ-22, сільськогосподарського аграрного ліцею, педколеджу, загальноосвітніх закладів міста. Адже зусиллями можна досягти результативності у вирішенні соціально-захисних проблем.

Зміни в державі, звичайно, внесли корективи, та все ж ми - як той і острівець надії для самотніх і немічних. Якщо соцпрацівники виконують

тільки побутову роботу дома в обездолених, то, окрім конкретного надання медичної допомоги, харчування, одягу, подеколи доводиться приготувати їжу, закупити ліки... Одно слово, не рахуємося з власним часом, запити підопічних у нас на першому плані.

- Що скажете стосовно проблеми донорства?

- Донори потрібні повсякчас, а нині, напевно, більше, ніж будь-коли. Раніше багато бажаючих було здати кров серед молоді, тепер же немає з багатьох причин, у тому числі й соціально-економічних. На жаль, їх усе меншає — це не тільки наша вина, скільки біда. У цій справі самого лише ентузіазму мало. Закон про донорську кров та її компоненти вимагає діяти, проте ще розробляємо навіть механізм присвоєння звання «Почесний донор України» й ін.

- Зрозуміло, проблем невпрогорт: гуманітарні програми, благодійні місячники, акції милосердя... Яка в них участь волонтерів?

- Безперечно, волонтери — найперші помічники, особливо навчальних закладів міста. Про це свідчать районні змагання юних санпостівців. Саме вони ініціатори добрих починань серед ровесників.

- Кілька років тому Вам вручили подяку Кабінету Міністрів України за значний особистий внесок у реалізацію міжнародної Чорнобильської програми, а цьогоріч з нагоди 90-річчя Червоного Хреста медаль «За працю і звитягу» отримали з рук Президента.

- Зізнаюся, останнє було настільки несподівано, що розплакалась. Сама обстановка, зустрічі з колегами, представниками міністерств, Кабміну, їх теплота й увага свідчили, що червонохрестівська участь у становленні держави досить відчутна, що ми потрібні. І концерт відомих українських артистів і фуршет у приймальній Кабміну схвалили до глибини душі. Ця нагорода – нагорода всьому невеликому, та трудолюбивому колективові. Ми докладемо зусиль, щоб і надалі бути надією та опорою для знедолених.

Раїса Бричкова